

[Undervisningsministeren]

bibliotekerne og skolebibliotekerne. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at vi er ikke, hverken i folketinget eller i undervisningsministeriet, herre over, hvad der findes af undervisningsmateriale på skolebibliotekerne. Vi kan ikke pålægge dem, hvad der skal være; det er den enkelte skoles egen beslutning og eget ansvar. Men når det er sagt, vil jeg gerne føje til – også i fortsættelse af mit første indlæg – at jeg vil være meget villig til i udvalget at se nærmere på, om vilkårene er sådan, at lærere, der ønsker det, kan komme til at give en alsidig undervisning og kan få materiale stillet til rådighed. Jeg tør ikke på stående fod udtale mig om, i hvilket omfang dette materiale er til stede eller ikke er til stede, men som sagt, jeg vil stå til rådighed i udvalget med de oplysninger, jeg er i stand til at skaffe.

Som sagt, jeg er enig i intentionerne bag forslaget, at det er vigtigt, at vi kan få en bred, engageret debat om disse spørgsmål. Men jeg vil godt gentage, at jeg mener ikke, den skal være udvalgsstyret, statsligt styret, den må foregå i de politiske partier, i massemedier og i folkelige organisationer.

Riishøj (SF):

Nu tror jeg, undervisningsministeren misforstod mig lidt. Jeg er enig i den alsidighedsopfattelse, som undervisningsministeren fremstiller her. Det, jeg brugte pjecen til, var at give en karakteristik af forsvarets oplysnings- og velfærdstjenestes publikationer. Jeg mener, at den, jeg viste, er karakteristisk. Jeg protesterede imod, at de trykkes i det kæmpeoplæg, og at de uddeles gratis. Dermed har man jo en klar konkurrenceforvriddning med hensyn til indkøb osv. på skoler. Jeg tror såmænd ikke, at vi er så uenige i den sag.

Jeg noterede mig, at der også i fru Jytte Andersens indlæg var en positiv holdning – den var da mere positiv end under det forrige punkt. Det synes jeg vi skal have fulgt op, altså i udvalget. Når der er en positiv holdning, så må vi prøve at drøfte, hvad der kan gøres bedre, og måske prøve at få kortlagt det marked for sikkerhedspolitisk oplysning, der er, og se, hvad der måske kan forbedres, også med hensyn til, hvad der er gratis og ikke gratis. Nogle af FN-Forbundets publikationer kunne måske også blive gratis, for gra-

tisprincippet i sig selv har vi ikke noget imod.

Hr. Palle Simonsen nævnte, at forsvarets oplysningsstjenestes publikationer var alsidige. Jeg vil gerne spørge hr. Palle Simonsen, hvordan han vil begrunde, at de publikationer, der kommer derfra, er alsidige. Hvad bygger den antagelse på? Hvad er det i de publikationer, der gør, at de er alsidige? Jeg vil gerne lige have uddybet det alsidighedsbegreb, for det er jo anderledes end undervisningsministerens.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Jeg beder kun om en kort bemærkning for at sige tak til ministeren – det fik jeg ikke sagt før – også for ministerens første indlæg, men måske især for det andet, hvoraf det helt klart fremgår, at man støtter ideen. Dette med det statslige kredser ministeren lidt om og siger, at sådan skal det ikke være. Det har andre også gjort. Ja men vi har ikke tænkt os, at det skulle være en statslig institution, som bestemmer, hvad der skal udgives, men vi har tænkt os noget lig det, som vi har inden for den folkeoplysende virksomhed. Der vil være en vis ministeransvarlighed over for et engagement her, hvis det skal sættes op, som vi har stillet det op, med et sekretariat, men det er ikke konstruktionen, der er afgørende, det er selve sagen.

Det, der i første omgang er virkeligt behov for, er samlet oplysning om, hvad der findes af materiale. Dernæst er der behov for at få suppleret op, givet muligheder for supplerung af det oplysningsmateriale, som i dag findes. Dernæst er der behov for oversættelse af visse udenlandske publikationer.

Jeg vil godt gøre hr. Bertel Haarder opmærksom på, at der udkommer årligt to meget vigtige rapporter. Der kommer årbogen fra SIPRI i Stockholm, Det internationale Fredsforskningsinstitut. Den kommer på engelsk. Den kan hr. Bertel Haarder jo sikkert nemt læse, vi andre kan også stave os igennem den, men det bliver som regel til, at vi nøjes med visse afsnit og hurtigt lægger den til side. Vi får ikke læst den bog, for at sige det rent ud, og hvem gør egentlig det? Vi bør ikke læse den hvert år, men visse afsnit trænger til at blive læst. Ligesådan udgiver instituttet for strategiske studier i London sine årlige rapporter. De burde måske ikke over-